

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm
Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei
mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda,
tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones
humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

V. Quasnam res præter Deum in statu gloriæ beati cognoscant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

aturam melius ibi, hoc est in sapientia Dei tanquam in anima facta est, quam irrea ipsa sciunt: & paulo post enumeratis varijs creaturarum coelestium & terrestrium species adiungit. Omnia hæc aliter in verbo Dei cognoscuntur beatis, vbi habent causas rationesque suas, secundum quas sunt, incommutabiliter permanentes; aliter in seipso: illic clara, hic obscuriore cognitione. S. etiam Bernardus lib. 5. e consider. cap. 1. paucis verbis id optimè explicat; Vides (beati scilicet) verbum, & in verbo, facta per verbum, & optimum videndi genus, si nullius egueris ad omne, quod nosse fuerit.

Probatur etiam hæc ratione: visio beatifica Sanctorum est quædam participatio visionis illius increatae, quæ Deus seipsum & creaturas cognoscit: atqui Deus in essentia sua videt creaturas secundum esse proprium, quo habent aut habere possunt in seipso: ergo & Sanctos eodem modo creaturas aliquas in essentia diuina vide posse censemendum est.

SECTIO V.

*Quasnam res præter Deum in statu gloriae
beati cognoscant.*

CVM certum sit (vt in sectione precedenti dictum est) beatos non tantum Deum, sed etiam alia multi præter ipsum, sive in eius essentia, sive per speciales revelationes, aut alio quoniam modo cognoscere; quantum, quasnam sint illæ res, quarum cognitio illis in statu gloriae competit? pro cuius resolutione

Dicendum 1. beatos non cognoscere omnia futura contingentia, nec omnes aliorum liberas cogitationes. Ita communiter Theologi, estque sententia S. Dionysii & aliorum SS. Patrum afferentium angelos inferiores superioribus illuminari, & aliquarum rerum nescientia purgari: & colligitur ex cap. 10. Danielis, vbi refertur unum angelum beatum per tres hebdomadas restuisse

altem

missi
S. M.
extre
D

gnos

i. C

Vide

facie

fine.

quan

canti

biben

nisi L

hic er

mihi

in ec

tater

ineu

vtear

D

& g

cogn

vel a

in re

dibili

mini

caue

q. 9.

or si

mni

inte

sunt

app

nati

um

alteri item beato, vtroque illorum pro utilitate sibi commissi contendente, & quid Deus fieri vellet, nesciente: & §. Matth. 24. vbi Christus dicit beatos angelos iudicij extremi neque diem neque horam scire.

Dicendum 2. quemlibet beatum perfectè & clarè cognoscere omnia fidei nostræ mysteria. Probatur ex Apost. 1. Cor. cap. 13. vbi loquens de fidei mysterijs dicit: *Videmus nunc per speculum in enigmata: tunc autem facie ad faciem.* Probatur 2. ex S. Greg. lib. 18. mor. cap. vii. in fine. *Hec visio nunc fide inchoatur; sed tunc in specie perficietur;* quando coeteram Dei sapientiam, quam modò per ora prædicantium quasi per decurrentia flumina sumimus, in ipso suo fonte videbimus: & S. Aug. lib. 20. de ciuit. cap. 1. *Quid videbimus nisi Deum, & omnia illa, que nunc non videmus credentes, &c. hic credimus, illic videbimus.* Probatur 3. ex eo, quod præmium debet correspondere merito: atqui fidei meritum in eo præsertim consistit, quod firmiter propter autoritatem Dei reuelantis credantur illa, quæ obscura sunt & inevidentia: ergo fidei præmium in eo consistere debet, ut eadem illa euidenter & clarè cognoscenda proponantur.

Dicendum 3. quemlibet beatum omnes rerum species & genera, omniaque scientiarum naturalium obiecta cognoscere; Ieu ea omnia perfectè scire, quæ ab homine vel angelo naturaliter sciri possunt. Ita S. Thom. art. 8. in resp. ad 4. hoc constat; tum ex eo, quod non minus credibile sit, cuilibet beatorum Deum perfectam rerum omnium scientiam communicaturum, quam communicauerat Adamo in statu innocentia, ut docet S. Thomas q. 94. a. 3. cum status gloriæ longè sublimior & perfectior sit; tum etiam ex eo, quod beatitudo sit status omnium bonorum aggregatione perfectus, requirit, ut intellectus beati ea omnia cognoscat, quæ requiri possunt ad naturalem sui perfectionem, & ad explendum apperitum sciendi restat rationi consentaneum, qui ipsi naturaliter inest: atqui talis est rerum omnium naturalium cognitionis: ergo, &c.

Dicendum denique quemlibet beatum ea omnia cognoscere, quæ ad illum speciali modo spectant; v. g. angelos hominum Custodes scire perfecte ea omnia, quæ ad eorum gubernationem conducere quounque modo possunt; item quemlibet sanctum cognoscere omnes orationes, quæ ad illum diriguntur, & omnia, quæ ab hominibus viatoribus in eius honorem flunt.

Probatur 1. ex illis S. Petri verbis epist. 2. c. i. *Dabo operam & frequenter habere vos post obitum meum, ut horum memoriam faciat;* quibus significat curam & sollicitudinem, quam seruaturum se dicit in statu gloriæ pro salute fidelium; unde sequitur eum in illo statu cognoscere omnia, quæ ad eorum salutem spectare possunt; hæc enim cognitione ipsi, virtute primo & summo totius Ecclesiæ post Christum Pastori, maximè competit.

Probatur 2. ex Conc. Senonensi in decretis fidei, cap. 13. vbi damnantur haeretici, qui dicunt nostras orationes à sanctis non cognosci, eosque proinde à nobis non debere orari; diciturque *eum facile intellectum, quād id falsum sit, qui non ignorat Sanctis peritum esse omniforme diuinitatis speculum, in quo, quidquid eorum interst, illucescit.*

Hinc sequitur (quod notandum est) fieri posse, vt aliquis beatus, qui meritis ac proinde gloriæ minor est, plura in statu beatitudinis sciatur & cognoscatur, quam alius, qui gradum sanctitatis & gloriæ superiorem obtinet; quia scilicet illius specialis conditio hanc cognitionem exigit, huius vero minime; nec propterea quidquam huius gloriæ & felicitati detrahitur; siquidem, vt rectè dixit S.

Aug. lib. 5. Confess. cap. 4. Deum alloquens:

'Beatus est, qui te nouit, et si alia nesciat; qui vero te & alia nouit, non propter illa beatior, sed propter te solum.'

SE-